

ת"פ 36973/02/21 - מדינת ישראל נגד אחמד אל סופי, סלימאן אלסאייד, יאסר גוהרה, עזיז אללה אבו מריחיל, אסמעיל אלקרעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 36973-02-21 מדינת ישראל נ' אל

סופי(עציר) ואח'

ת"פ 31850-04-21 מדינת ישראל נ'

אלקרעאן(עציר)

בפני כבוד השופט יואל עדן

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מסעד מסעד - פמ"ד

המאשימה

נגד

1. אחמד אל סופי

ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

2. סלימאן אלסאייד

ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

3. יאסר גוהרה

ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין

4. עזיז אללה אבו מריחיל

ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

5. אסמעיל אלקרעאן

ע"י ב"כ עו"ד יוסי גגולה

הנאשמים

גזר דין

האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש].

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אולם עובר לתאריך 1.2.21, סיכמו ביניהם הנאשמים, ואליד אלטארבין ("ואליד") ואחרים, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, להחזיק שלא לצריכתם העצמית סם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש בכמות מסחרית.

במסגרת הסיכום האמור, ובתיאום עם האחרים, בתאריך 1.12.21, בסמוך לשעה 02:05, הגיעו הנאשמים וואליד לאזור הגבול, והמתינו לשעת כושר לפעול במסגרת הסיכום הנ"ל.

בהמשך לאמור לעיל, הנאשמים 1-4 וואליד התחילו לאסוף חבילות סמים, הכניסו אותם אל שקים לבנים וציפה של כרית, ואספו מהשטח יחד סם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש במשקל של 55 ק"ג. הנאשם 5 נכח בקרבת מקום.

הנאשמים 1-4 וואליד שהבחינו בכוחות הביטחון, נמלטו מהמקום, והותירו במקום מספר רב של חבילות מהסם המסוכן, וכן שק לבן מלא בחבילות מהסם המסוכן. בנוסף, במהלך מנוסתם, זרקו הנאשמים 1-4 וואליד, שני שקים מלאים בחבילות מהסם המסוכן, בשטח.

כוחות הביטחון שהגיעו אל מקום האירוע, תפסו את חבילות הסמים שהיו על הקרקע בשטח, את השק הנוסף בסמוך למעקה הבטיחות, וכן את שני השקים שנזרקו בשטח.

בשלב מסוים, התפצלו הנאשמים 1-4 וואליד. נאשמים 3-4 ברחו לכיוון השטח לימין, ואילו הנאשמים 1-2 וואליד, ברחו אל שטח הוואדי הסמוך לגדר.

במסגרת המרדף נתפסו הנאשמים 3-4 על ידי כוחות הביטחון זמן קצר לאחר המתואר לעיל.

הנאשמים 1-2 וואליד שהתחבאו בוואדי, נתפסו כשעה וחצי לאחר מכן, כשברשותם שלושה שקים המכילים חלק מהסם המסוכן. הנאשם 5 לא נתפס במועד האירוע.

סה"כ נתפסו על ידי כוחות הביטחון כ- 6 שקים לבנים ושק אחד העשוי מהציפה, שהכילו סם מסוכן מסוג קנביס וחשיש במשקל של 55 ק"ג.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעו, ובין הצדדים אין הסדר לעניין העונש.

הנאשמים נשלחו לקבלת תסקירי שירות מבחן.

הראיות לעונש

2. הנאשמים 1-4 נעדרו עבר פלילי.

הוגש רישום פלילי של נאשם 5 - סומן ת/1.

מטעם נאשם 2 הוגשה בראיות לעונש תעודת הערכה ואישור על שירות סדיר מלא (נ/1).

טענות ב"כ המאשימה

3. לטענת ב"כ המאשימה הערכים החברתיים שנפגעו הינם ההגנה על בריאות הציבור ושלומם, בשל התוצאות ההרסניות שבעבירות הסמים, בטחון הציבור, עקב העבירות הנלוות בשימוש בסמים, ובטחון המדינה, עקב ביצוע המעשים סמוך לגבול מצרים, דבר שהסיט את חייל צה"ל ממשימתם העיקרית - שמירה על בטחון המדינה, וכי מידת הפגיעה בערכים אלו הינה גבוהה, בשל כמות הסם.

ב"כ המאשימה מפנה לגזר הדין אשר ניתן לשותפם של הנאשמים, ואליד אלטראבין בפני מותב אחר, בו נגזרו עליו 38 חודשי מאסר בפועל (ת.פ. 36823-02-21). נטען כי אמנם מדובר בשותפם של הנאשמים, אך ענישה זו אינה מגבילה את שיקול דעתו של בית המשפט, והפנה לפסיקה אשר נטען כי היא משקפת נכונה את מדיניות הענישה.

ב"כ המאשימה סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין 45 חודשי מאסר עד 72 חודשי מאסר, ולצידו מאסר מותנה וקנס.

נטען ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - ביצוע בצוותא חדא אשר קדם לו תכנון, האירוע הינו תולדה של תוכנית עבריינית, הנאשמים נמנים עם המעגל הראשוני והפנימי של ביצוע העבירה, אכן הסם נתפס אך עד אשר הגיע לידיהם, נרקמו קשרים עברייניים והתחוללה פשיעה, הנזק שהיה צפוי להיגרם הינו בעל חומרה ברורה ומובהקת, ונדבך נוסף של חומרה עולה מכך שהעבירות מבוצעות באזור הגבול בסמוך לשטח צבאי סגור בו שוכן בסיס צבאי, וכוחות צה"ל נחשפים לסיכונים שונים, כאשר לעיתים לא רחוקות מפגש כזה יכול להביא לפתיחה באש, דבר המסכן את כוחות צה"ל ואת יחסי המדינה על שכנותיה, ובנוסף נטען כי הסיבה אשר הביאה את הנאשמים לביצוע העבירה, הינם שיקולים כלכליים, תאוות בצע וכסף קל.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקירי שירות המבחן, ובעניינם של נאשמים 1-4, לכך ששירות המבחן התרשם ממידה של סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, והמליץ על ענישה מוחשית, ובענייניו של נאשם 5, צוין כי הנאשם 5 מגלה מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך טיפולי, וזו ראשונית בלבד, ומעשיו של הנאשם 5 מצדיקים ענישה מוחשית והרתעתית, וככל שהוא חפץ בטיפול, חזקה על שב"ס כי יאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי מאחורי סורג וברית.

נטען כי בעבירות סמים האינטרס האישי של נאשם נסוג מפני האינטרס הציבורי, והדגש על הרתעת הנאשמים והרתעת הרבים, והרתעת הרבים תתקבל אך ורק על דרך ענישה מחמירה תוך הרחקת העבריינים מהחברה לתקופות ממושכות, ולאור האמור עותר ב"כ המאשימה להטיל עונש ברף העליון של השליש התחתון של המתחם.

טענות ב"כ הנאשמים

4. לטענת ב"כ נאשם 1, מדובר בצעיר כבן 20, רווק אשר התגורר טרם מעצרו בבית הוריו, ואת לימודיו הפסיק, לצורך סיוע בפרנסת המשפחה. שירות המבחן התרשם כי הוא ערך מאמצים על מנת לסייע למשפחתו בכלכלת הבית, הוא הודה בביצוע העבירה בפני שירות המבחן, הביע חרטה על מעשיו, ושיתף כי ברצונו לנהל אורח חיים ישר ותקין ולא לשוב להסתבך עם החוק, ושירות המבחן התרשם כי היותו עצור מאחורי סורג ובריא הינה בעלת השפעה ואפקט הרתעתי עבור הנאשם 1, ובסופו של דבר שירות המבחן התרשם כי בעניינו יש מקום לענישה מוחשית, הרתעתית.

נטען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר, ולמקם את עניינו של הנאשם 1 בתחתית המתחם לאור נסיבותיו האישיות וגילו, העדר עבר פלילי, וכי ענישה בדמות מאסר בפועל לתקופה ממושכת תפגע ביכולתו להשתקם.

נטען כי הנאשם 1 עצור פעם ראשונה לתקופה כל כך ארוכה, והוא בעל נסיבות חיים קשות, ללא תמיכה וללא דמות מובילה, וכי הוא מבקש את רחמי בית המשפט.

ביחס לרכיב הקנס, התבקש שיהיה סביר ומידתי, גם לאור העובדה משך המעצר. עוד נטען כי מאז מעצרו, הנאשם 1 משתתף בהליכים טיפולים בין כותלי בית סוהר, וכי הוא הודה בהזדמנות ראשונה חסך בזמן שיפוטי, וללקיחת אחריות אמור להיות משקל מאוד משמעותי.

הנאשם 1 אמר כי הוא מצטער ולא יחזור על זה.

5. לטענת ב"כ נאשם 2, מדובר בחומר צמחי, שהיה בו פוטנציאל להכנת סם, ואין מדובר בנזק ישיר שנגרם לחברה ולבריאות הציבור. התבקש כי בית המשפט ייתן דעתו לסוג הסם, ונטען כי אין המדובר בסמים קשים, כדוגמת הירואין וקוקאין. לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם 2 לבש"פ 8640/20 **אבו קרינאת נ' מ"י** (23.12.2020). נטען כי הבדל בין קנביס רפואי לקנביס אחר נעוץ בעובדה שאם הקנביס ניתן לך כמרשם ע"י רופא הרי מדובר ברפואי, ואחרת כתב אישום.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, נטען כי קיימת קשת רחבה של עונשים, החל מעונשים שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד למאסר של ממש.

בהתייחס לגזר דינו של השותף, בת.פ. 36823-02-21 נטען כי שם בית המשפט החמיר עם הנאשם, וזאת משום שהוא לא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, וענישה קודמת לא היוותה עבורו גורם מרתיע, וקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ואין אופק טיפולי.

התבקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 24 חודשים. התבקש להביא את הנאשם 2 להשתלב בחברה מחדש כאזרח שומר חוק, ונטען כי הדבר עולה בקנה אחד עם המטרה של ענישה פלילית.

ב"כ הנאשם 2 מפנה לקבלת האחריות בפני שירות המבחן, והחרטה שהוא מביע, צוין כי בבית הכלא השתלב בהליכים טיפוליים, ומשמש כתומך לעצורים אחרים, וכי כיום הסיכון לא גבוה. הנאשם 2 משולב בהליך טיפולי ובכוונתו להסתייע בגורמים מקצועיים לכשישתחרר מהכלא. שירות המבחן בהמלצתו ממליץ כי תילקח בחשבון שהייתו הממושך במעצר.

נטען כי נתון חשוב נוסף שעל בית המשפט מתבקש לקחת במניין השיקולים, היא העובדה שמדובר בנאשם הנמנה על האוכלוסייה הבדואית בישראל, אשר החליט שאף שאין מקור חובה בדן להתגייס לצבא. ב"כ הנאשם 2 מפנה לתעודת הערכה לחייל המשתחרר (נ/1), בה נרשם כי התנהגות החייל ראויה לציון.

התבקש כי בית המשפט יסתפק בעניינו של נאשם 2 במאסר קצר ביותר, ותיגזר עד שנת מאסר, והתבקש להימנע מהטלת קנס.

הנאשם 2 אמר כי הוא מצטער על הטעות, והרס חלק מהחיים שלו, ושלא יחזור על זה שוב.

6. לטענת ב"כ נאשם 3, מדובר בסם קל, יש לקחת את הדברים בפרופורציה ולתת משקל לעובדה זו.

נטען כי התסקיר מאוד חיובי, בולטת העובדה שלנאשם 3 אין דפוסים עברייניים, ולאורך שנות חייו ניהל אורח חיים נורמטיבי ובעיקר עבד בעבודות שונות, היה עובד מסור, דאג למשפחה, התייתם מאב לפני שנתיים, וכעת דואג לאמו. נטען כי הנאשם היחיד שמכיר הציע לו להתלוות אליו, הבין שמדובר במשהו לא חוקי אבל לא ייחס את החומרה.

נטען כי לנאשם 3, אורח חיים נורמטיבי, הוא נעדר נורמות עברייניות, ומדובר באירוע חד פעמי, עליו הנאשם 3 נוטל אחריות.

נטען כי התסקיר בעניין המעורב האחר, היה עם מאפיינים הרבה יותר שלילים. התבקש לגלות מידה של חסד להקל בעונשו של הנאשם 3 ולהטיל עונש מתון על מנת שאחרי שישתחרר יוכל להתחתן ולקיים אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם 3 אמר כי מצטער על העבירה, לא יחזור עליה.

7. לטענת ב"כ נאשם 4, לאחר וליד יש עבר פלילי וזה נתון משמעותי, גם אם לא בקביעת המתחם לפחות בענישה בתוך המתחם. נטען כי ההשוואה לאירוע אחר שאירע בגבול אינה נכונה, משום ששם היו נסיבות אחרות.

נטען כי העבירה שהם מואשמים בה הינה החזקת סם שלא לצריכה עצמית, חלק מהנאשמים נתפסו עם שקים וחלקם רחוקים משקים.

נטען כי נאשם 4, נעדר עבר פלילי, יליד 1999, ופורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וכי תסקיר שירות המבחן מתאר התמודדות לא פשוטה עם חיים ברקע של נאשם זה. נטען כי הנאשם עצור מחודש פברואר, ויש בכך כדי למתן את העונש, ולמקם את הענישה בצורה מעט מתונה מהמקרים אליה הפנו האחרים, ומהפסיקה שהוצגה.

נטען כי במקרה הזה אין נסיבות מחמירות שאמורות למקם את הנאשמים והנאשם 4 באופן ספציפי ברף יותר גבוה מעתירת ההגנה.

התבקש לקבוע מתחם עונש הולם נמוך ממה שנקבע בעניינו של השותף, ולמקם את עונשו של נאשם 4 בתחתית המתחם.

הנאשם 4 אמר כי הוא מצטער על העבירה זה לא יקרה עוד פעם.

8. ב"כ נאשם 5 עתר לדחות את הדיון כדי לקבל תסקיר סופי, לאור כך שהנאשם 5 עבר ראיון קבלה מול גורמי טיפול, ובעניין זה ניתנה החלטה אשר לא אפשרה דחייה נוספת.

בטיעונים לעונש ב"כ נאשם 5, כי יש להתחשב בעובדה שהסם נתפס בטרם הופץ, כך שהנזק העיקרי הטמון בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית לא התממש.

נטען כי לא ברור האם הנאשם 5 היה צריך להפיץ ומה חלקו בשרשרת, ומה שידוע לנו מקריאת כתב האישום הינה שהנאשם 5 עמד במרחק מהגדר וכלל לא בא במגע עם הסמים.

נטען כי סוג הסם אינו מהחמורים ואינו מהסמים הקשים, וכי המדינה בעצמה מקדמת אי הפללה של צרכני, ואף פועלת רבות ומקדמת בצורה נמרצת את גידול הסם במעבדות חוקיות לצרכים שונים, ויש בכך ללמדנו כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בראשם שלום הציבור ובריאותו היא מידת פגיעה נמוכה.

נטען כי מדובר בעבירה שייתכן ועוד מספר שנים היא תישא אופי מנהלי ולא פלילי.

עוד נטען כי על אף הטיעונים שהעבירות בוצעו על רקע כלכלי, הנאשם 5 לא הרוויח מאומה.

נטען כי מדובר בנאשם שלא מעורה בעולם העברייני, נעדר עבר פלילי בעבירות סמים, נסיבות ביצוע העבירה בעניינו של נאשם 5 שונות מעניינם של ארבעת האחרים, וגם מעניינו של השותף בתיק האחר, נאשם 5 לא החזיק בפועל את

הסמים, ולא בא בכל מגע עם הסמים, לא היה בקרבת הסמים או בגדר הגבול, אלא שהה בקרבת המקום בלבד, ולא היה חלק מהמרדף.

התבקש לקבוע מתחם בין שנה ועד 36 חודשים.

ביחס לגזירת העונש בתוך המתחם, נטען כי מדובר בנאשם בן 30, נשוי טרי ואב לתינוקת שנולדה חודשים ספורים עובר למעצרו, לא מדובר בסוחר סמים העומד בראש פירמידה עבריינית, נאשם 5 התחיל להשתמש בסמים בהיותו בן 18, ולמרות זאת הצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי, מדובר במעידה חד פעמית, והוא שואף לחזור לקיים אורח חיים נורמטיבי עם משפחתו.

נטען כי נאשם 5 זקוק להשתלב בטיפול אינטנסיבי במסגרת קהילה סגורה, וכי בתסקיר האחרון רואים שיש סיכוי גבוה לשילוב הנאשם בטיפול אינטנסיבי והפחתת מסוכנות בעתיד.

נטען כי לנאשם 5 הרשעה אחת בעבירת רכוש לפני 5, 6, שנים, מעולם לא ריצה מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, ותקופת המעצר קשה עבורו ועבור משפחתו.

נטען כי נאשם 5 מכור לסמים קלים וקשים, והתבקש להתחשב במצב הכלכלי הקשה עד מאוד. נטען כי הקנס בעניינו של נאשם 5 צריך להיות פחות מהסך שנפסק לשותף.

הנאשם 5 אמר כי הוא מצטער על מה שקרה, ומבטיח לעצמו ולבית המשפט שלא יחזור על הטעות.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

9. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

הפסיקה, באופן עקבי, רואה בעבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בחומרה רבה, לצד עבירות סחר בסמים, מתוך כך שיש להילחם בכל שלבי מערך הסמים. עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הן מבחינת הענישה והן מבחינת מהותה, הינה אחת לעבירת הסחר בסמים, ומובן כי מי אשר מחזיק בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכלל, ובכמויות ובאופן האמור בעניינו של הסמים בפרט, מחזיק הוא בהם לצורך הפצה.

ר' רע"פ 2557/12 **פרדי נ' מ"י** (2.4.2012) בו התייחס בית המשפט העליון לקשר בין שתי העבירות, ורואה את עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית כאחותה - תאומתה של עבירת הסחר בסמים.

לחשיבות המלחמה בנגע הסמים והצורך במלחמת חורמה בעברייני הסמים, נפנה לדברים הבאים אשר אמנם נכתבו ביחס לסחר ותיווך, אולם מקומם גם בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ר' רע"פ 1720/11 גליק נ' מ"י (7.3.2011): **"חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק'."**

להשוואה בין עונש סוחר לעונש מחזיק שלא לצריכה עצמית ר' ע"פ 4203/14 אליהו כהן נ' מ"י (14.5.2015):

"ברי מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של סמים שאינה לצריכה עצמית מטבעה מועדת לפורענות..."

הועלו ע"י ב"כ הנאשמים טענות ביחס לטיב הסם, נטען כי מדובר ב"סמים קלים", וכי לאור סוג הסם יש להקל עם הנאשמים.

יש לדחות טענות אלו, ואין אלא להפנות לדברים הברורים מע"פ 2596/18 2656/18 זנזורי נ' מ"י וערעור שכנגד (12.8.2018) על כי התפיסה שמדובר ב"סמים קלים" הינה שגויה וכי בית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים:

" לפני סיום, ארשום הערת אזהרה לפני הצרכנים והמשתמשים. ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראם', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטרילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם."

ועוד נפנה לדברים דומים מע"פ 6299/20 שחר חן נ' מ"י (4.2.2021) אשר נאמרו תוך ציטוט והפניה לע"פ 2596/18 דלעיל:

"... נוכח ניסיונו של ב"כ המערער להיבנות מן האמור בבש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020), ראינו לנכון להעיר הערה, ולהבהיר: פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, קובעת במפורש כי קנאביס הריהו "סם מסוכן" (שם, סעיף 1 והתוספת הראשונה). כך קבע

המחוקק. קביעתו זו - היא הדין הנוהג והמחייב. "סחר בסמים הוא סחר בסמים", ותפיסה שלפיה סחר בסמים 'קלים' איננו סחר בסמים מסוכנים - משוללת יסוד; אין לה אחיזה לא בדין המצוי, לא בדין הראוי: "צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם"..."

10. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה. ר' ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה.

- בע"פ 423/15, 439/15, 444/15 **ג'וואד אבו כף נ' מ"י** (13.1.2016), הורשעו המערערים על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. נאשם 1 בכתב האישום הורשע גם בעבירה של כניסה ושהייה בלתי חוקית לישראל. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת קשר להברחת סמים, הגיעו הנאשמים לגדר הגבול בין ישראל למצרים ואספו שם שקים שהכילו סם מסוג חשיש במשקל כולל של 72 ק"ג. כשהבחינו בכוחות צה"ל ומשטרה, זרקו הנאשמים את הסם מזרחית לגדר, והתחבאו. כעבור זמן נעצרו על ידי השוטרים, והסם נתפס במרחק של עשרות מטרים מהם. נאשם 1 תושב דהריה, שהה בתקופה הנ"ל בישראל כשארן ברשותו אישור כניסה כדין. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעונש. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-8 שנות מאסר וגזר על הנאשמים את העונשים הבאים: על נאשם 1 מאסר בפועל למשך 67 חודשים, בצירוף הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך שירצה 73 חודשי מאסר, ועל הנאשמים 2 ו-3 63 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בהסכמת המדינה להפחתה מסוימת בעונשים שנגזרו על הנאשמים, קבע בית המשפט העליון כי עונשו של נאשם 1 אשר הורשע גם בעבירה על חוק הכניסה לישראל, יעמוד על 63 חודשים (כולל הפעלת המאסר המותנה), עונשו של נאשם 2 יעמוד על 52 חודשים ויתר חלקי גזר הדין בעניינו יעמדו בעינם. עונשו של נאשם 3 יעמוד על 50 חודשי מאסר ויתר חלקי גזר דינו יעמדו בעינם.

הנימוק הינו בכך שהנסיבות המתוארות בכתב האישום אמנם מקרבות את ההחזקה לנסיבות של הברחה, אך הדבר לא צוין מפורשות בכתב האישום המתוקן לצורך הסדר הטיעון.

ענישה זו התייחסה, אם כן, בעיקר לעבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית.

בעניינם של הנאשמים מדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית של 55 ק"ג סם מסוכן מסוג קנבוס, ומדובר בנסיבות בהן הם מגיעים לאזור הגבול בשעת לילה, אוספים מהשטח את הסמים המסוכנים, וכוחות הביטחון תופסים את הסמים המסוכנים ומנהלים אחריהם מרדף.

- בע"פ 8361/05 **פריד עזאם נ' מ"י** (7.2.2007) הורשע המערער בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שביחד עם

שותפו קשרו קשר והחזיקו בכמות של 24 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש. השניים נעצרו על-ידי המשטרה כשהסם ברשותם. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער מאסר בפועל של 5 שנים, לצד עונשים נלווים. על הנאשם 2 באותה פרשה הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. למערער עבר פלילי, והוא ריצה תקופות מאסר, לרבות תקופת מאסר של שמונה וחצי שנים על עבירות סמים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שציין כי: **"באשר לעבירה - אנו ערים לכך שמדובר בסם מסוג חשיש הנמנה בין הסמים 'הקלים'. יחד עם זאת, בסמים הקלים טמון נזק לא מבוטל הן משום שהם מוליכים לשימוש בסמים הקשים והן משום שגם בהתמכרות לסמים אלה טמונה סכנה בשימוש לאורך זמן."**

- בע"פ 8543/05 אבו עוביד מוחמד סאלח נ' מ"י (3.10.2006) הורשע המערער בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שנמצא מחזיק ברכב בו נהג, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-90 ק"ג. המערער נדון בבית המשפט המחוזי ל-40 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שציין כי: **"לא מצאנו בערעור זה ממש. נדמה כי אין צורך לחזור ולהדגיש את חומרתן הרבה של עבירות הסמים, הנזק הכרוך בהן, והצורך להילחם במבצעייהן על-ידי השתתם של עונשים מכבידים. מנקודת השקפה זו, אין בעונש שנגזר למערער בבית משפט קמא חומרה כלשהי, אדרבא, נוטה הוא לקולא."**

בענייננו, כמות הסם אשר נתפס הינה 55 ק"ג, קטנה מכמות הסם האמורה, אך מנגד, הנסיבות של ההחזקה ליד הגבול, מחמירות באופן משמעותי את הנסיבות של ביצוע העבירה.

- בת"פ (מחוזי ב"ש) 28180-09-12 מ"י נ' מוסא אלוג' (3.4.2014) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וזוכה מעבירה של הסתייעות ברכב בביצוע פשע. מהכרעת הדין עולה כי הנאשם החזיק ארבעה שקים, אשר בתוכם סם מסוכן מסוג חשיש, המחולק לאריזות, במשקל כולל של 62.8 ק"ג שלא לצריכה עצמית, והטמינם במסלעה הסמוכה לביתו, שם הם נמצאו לאחר חיפוש שנערך על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-8 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 56 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

הנסיבות בענייננו, חמורות יותר, שכן מדובר בביצוע בצוותא חדא של העבירות ליד גדר הגבול.

11. הנאשמים החזיקו בצוותא חדא עם אחרים כמות גדולה של סמים מסוכנים מסוג קנבוס וחשיש, במשקל של 55 ק"ג. מדובר בכמות גדולה של הסם המסוכן, שלא לצריכה עצמית. זוהי החזקה הצופה פני הפצה ומעידה כי הם מהווים חוליה משמעותית בשרשרת ההפצה.

מדובר בביצוע של העבירה באופן מתוכנן, בצוותא חדא עם אחרים, במשקל גדול ומשמעותי של 55 ק"ג, ופוטנציאל הנזק כפועל יוצא מהפצה אפשרית של כמות כזו הינו גדול מאוד.

לכל הנתונים הללו יש לתת את המשקל הראוי בקביעת מתחם העונש ההולם. מדובר בהיקף נרחב של נפגעים

פוטנציאלים.

הנסיבות של ביצוע העבירה מעלות חומרה יתרה גם בשל מקום הביצוע. אמנם, העבירה אשר יוחסה אינה עבירת יבוא של הסם המסוכן, אולם, הנסיבות הן כאלו אשר מקרבות את החומרה לחומרתה של עבירת הייבוא. נזכיר, כי מתחם העונש ההולם נקבע על פי נסיבות ביצוע עבירה.

העבירה בוצעה בסמוך לגבול, תוך המתנה לשעת כושר לפעול, כוחות הביטחון נאלצו להיכנס לפעולה, הנאשמים נסו ונלכדו לאחר מרדף.

במעשיהם גרמו הנאשמים להסטת פעילות כוחות הביטחון מהפעילות אשר לשמה הם נמצאים במקום, וגרמו לכך שיאלצו לפעול כנגדם ולנהל מרדף. כידוע, אירועים שכאלו יוצרים סכנה של ממש, גם לכוחות הביטחון, וחומרה זו צריכה לבוא לידי ביטוי במתחם העונש ההולם הנקבע.

מכל האמור, חומרת עבירת הסמים אשר ביצעו הנאשמים מתגברת לאור כמות הסם הגדולה שנתפסה, 55 ק"ג סם מסוכן מסוג קנבוס, וביצוע העבירה באזור הגבול כאמור.

פוטנציאל הפגיעה כפועל יוצא ממעשי הנאשמים, הינו בכמה מישורים ובכמה רבדים, הן ביחס לסדר הציבורי, לצרכני הסם, תוצאות הלוואי שלו והפשעה הנלווית, והן ביחס לכוחות הביטחון האמונים על שמירת הביטחון בגבול, ואשר הנאשמים במעשיהם, ותוך שלא נרתעו מלבצעם באיזור הגבול, גרמו להסטת כוחות הביטחון מביצוע משימותיהם, אשר נאלצו לפעול ללכידתם ולביצוע מרדף אחריהם.

לכל אלו יש היבט מחמיר, אשר צריך לבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם העונש ההולם, שכן הדברים מהווים חלק מנסיבות ביצוע העבירה.

לא מצאתי כי בעניינו של נאשם 5 יש לקבוע מתחם שונה. הגם שעל פי כתב האישום המתוקן הנאשם 5 נכח בקרבת מקום, בעוד נאשמים 1-4 והשותף האחר החלו לאסוף את השקים, אך הוא היה חלק בלתי נפרד מהביצוע, וכתב האישום בו הודה מציין כי מעשיהם של הנאשמים הינם בצוותא חדא.

נוכח האמור, נסיבות ביצוע העבירה, כמות וסוג הסם המסוכן, והפסיקה ביחס למתחמים וענישה כאמור, אני מוצא את מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשמים, ככולל מאסר בפועל הנע בין 42 ל - 66 חודשי מאסר.

לאור ההיבט הכלכלי של עבירה זו, על הענישה לכלול גם רכיב משמעותי של קנס. לא הובאו ע"י ב"כ הנאשמים נתונים וראיות לעניין המצב הכלכלי, לצורך קביעת מתחם הקנס.

בהינתן נסיבות ביצוע העבירה, המעידות כי הרכיב הכללי עומד בבסיס ביצועה, ובהינתן הכמות הגדולה של הסמים המסוכנים, לצד חומרת הנסיבות, אני מוצא כי מתחם הקנס נע בין 10,000 ₪ ל - 50,000 ₪.

בעניינו של השותף לנאשמים ניתן גזר דין בת.פ. 36823-02-21 (מחוזי ב"ש), מ"י נ' ואליד אלטראבין (28.10.2021), שני הצדדים מבקשים לקבוע ענישה שונה, מקלה ומחמירה, כל צד על פי טענותיו. לא מצאתי כי יש בקביעה האמורה בעניינו של השותף כדי לחייב בענינים של הנאשמים.

תסקירי שירות המבחן

הוגשו תסקירי שירות מבחן ביחס לכל הנאשמים, מפורטות בהם נסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של כל אחד מהנאשם, ועיקריהם יובאו להלן באופן חלקי, לאור צנעת הפרט.

12. מתסקירו של נאשם 1 עולה, כי הוא רווק ומתגורר בבית הוריו, עם חלק מאחיו ואחיותיו, תלויים כנגדו שני תיקים בגין עבירות בתחום הסמים בהם הוגשו כתבי אישום בבית משפט השלום. שירות המבחן התרשם מקשיים כלכליים עימם הוא מתמודד, וכי בסיטואציות שונות הוא עלול לפעול לצורך סיפוק צרכיו המידיים ובכדי להגדיל הכנסותיו.

שירות המבחן התרשם מהודאתו של הנאשם 1 בביצוע העבירה, אך לצד זאת ניכר קושי משמעותי בלקיחת אחריות על מעשיו, וההתרשמות הינה מעמדה של טשטוש, הסתרה, והימנעות ממסירת מידע.

במסגרת גורמי הסיכוי לשיקום, הביא שירות המבחן בחשבון את העדר עבר פלילי, וכי מגיל צעיר השתדל לקחת חלק בפרנסת המשפחה, זאת לצד הבעת רצונו לניהול אורח חיים ישר ותקין ומהימנעות ממעבר נוסף על החוק.

במסגרת גורמי הסיכון, הובאה העובדה שכנגדו כתבי אישום נוספים בגין עבירות בתחום הסמים, דבריו אודות דפוסי שימוש בחומרים משני תודעה, בעיקר בסמים, וההתרשמות מהתייחסותו המטשטשת לעניין זה, וכן ההתייחסות שלו לביצוע העבירה, הקושי המשמעותי ללקיחת אחריות, הטשטוש וההסתרה וההימנעות ממסירת מידע, וביטוי חרטה מילולי, ובשקלול האמור, התרשם שירות המבחן ממידה של סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

מכל האמור, סבור שירות המבחן כי ענישה מוחשית, הרתעתית, הינה מותאמת במקרה זה והומלץ כי תילקח בחשבון תקופת מעצרו.

13. מתסקירו של נאשם 2 עולה, כי הוא נשוי ואב לשניים, ועבד בחברת הובלות, בתפקיד נהג משאית. הוא התגייס לצבא, ראה בשירות הצבאי דרך להשתלב בחברה ולקבל את עצמו, לאפיק תעסוקתי בשירות קבע, זכה לשבחים ממפקדיו, ומאז שחרורו עבד בעבודות מזדמנות בתחום העפר והאחרונה בעבודות הובלה, ולדבריו, הוא מתמודד עם חובות לקרובי משפחה.

הנאשם 2 הודה באופן מלא במעורבותו בעבירה אשר בכתב האישום המתוקן וביטא חרטה, חש בושה, צער וחרטה אודות מעורבותו בעבירה זו, ותיאר את מצוקתו, המחירים אותם הוא משלם, בעיקר סביב הניתוק ממשפחתו הגרעינית.

שירות המבחן מתרשם כי בתיאור אירוע העבירה וביחס לכתב האישום המתוקן הנאשם 2 מודה בביצוע באופן חלקי ותיאר את חלקו בה באופן מצמצם ומשטח, ובביצועה נגרר אחר חברה שולית המבצעת עבירות סמים, ומשהתבררה לנאשם 2 מהות העבירה, הוא התקשה להפעיל שיקול דעת באופן שימנע מהסתבכות בה, על אף ידיעתו את החמור והאסור שבה.

בהערכת הסיכוי לשיקום הביא שירות המבחן בחשבון את העובדה שמדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר חווה את מעצרו כחוויה מזעזעת ומטלטלת, ושירות המבחן העריך את יציבתו ותפקודו התקין והמסוגל למסגרות השונות ונכונות לתרום ולהתחבר לחברה.

בהערכת הסיכון, לצד החלקים החיוביים והמתפקדים, עולה פער לנוכח המעורבות בעבירה חמורה בתחום הסמים, וההתרשמות היא כי במצבי מצוקה מסוימים, הנאשם 2 מתקשה לבחון אלטרנטיבות בהתאם לחוק, ועלול להגמיש גבולות ולעבור על החוק, ושירות המבחן מעריך כי קיים סיכוי להמשך מעורבות בפלילים בעתיד.

שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם 2 ענישה מוחשית ומציבת גבול, וכי תילקח בחשבון שהייתו הממושכת מאחורי סורג ובריא במסגרת מעצרו, ומאפייניו המתפקדים.

14. מתסקירו של נאשם 3 עולה כי הוא רווק ומתגורר בבית אמו, טרם מעצרו לא עבד כשנה, בשל הקושי במציאת עבודה לנוכח התמודדות המשק אז עם התפשטות נגיף הקורונה.

הנאשם 3 הודה בביצוע העבירה, תיאר כי ברקע לביצועה עמדו קשיים כלכליים שלו, חש שנוצלה תמימותו, הביע הבנתו באשר להשלכות חברתיות של העיסוק בסמים, ומסר כי הוא מתחרט על מעשיו, בהיותו עצור, מרוחק מביתו, ואין באפשרותו לעבוד או להתחתן.

כגורמי סיכוי לשיקום התייחס שירות המבחן להעדר רקע פלילי והתנהלות תקינה, והשתדלותו לדאוג מגיל צעיר לפרנסת משפחתו, וכן מידת האפקט ההרתעתי של חווית המעצר עבורו.

במסגרת גורמי הסיכון, הובא בחשבון הקושי של נאשם 3 לשנות יציבות במסגרות, ההתייחסות לעבירה בה מעריך שירות המבחן כי החרטה הינה מתוקף המחירים שהוא משלם, ולא בהכרח ממקום של הבנת משמעות וחומרת מעשיו ופוטנציאל הפגיעה שלהם, וקיים סיכון להישנות של מעבר על החוק, ובמצבי דחק ומשבר, בעיקר בהיבט הכלכלי, הנאשם 3 עשוי לנהוג באופן עובר חוק למען השגת רווחים, תוך שיתקשה להפעיל שיקול דעת עצמאי מטיב ומעמיק, ולשקלל את השלכות מעשיו טרם ביצועם.

מכל האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית הרתעתית, וכי תילקח בחשבון תקופת מעצרו הנוכחי.

15. מתסקירו של נאשם 4 עולה, כי הוא רווק, וטרם מעצרו התגורר עם משפחתו, עבד בקיבוץ במשך חודשיים בתפקיד סיוע בחדר אוכל, עזר בסיוע במלאכות הבית, ונעדר הרשעות קודמות.

הנאשם 4 הודה בביצוע העבירה וביטא חרטה, וכמניע לעבירה ציין כי משפחתו חוותה קשיים כלכליים, כיום הוא מבין היטב את חומרת העבירה וחווה את המחירים הקשים שהוא משלם, ועלתה בו תובנה לפיה הוא ימנע ממעורבות בפלילים באופן גורף.

שירות המבחן מתרשם כי בהתייחסות הנאשם 4 לביצוע העבירה, הוא מבטא חרטה ומבין את חומרתה כיום, אך יחד עם זאת מתקשה גם כיום לבחון אלטרנטיביות חוקיות להתנהגות ולהבין את הסיכון והנזק כלפי החברה בביצוע עבירה כזו.

בהערכת הסיכוי לשיקום ציין שירות המבחן כי מדובר בבחור צעיר, בעל יכולות מתאימות, נעדר עבר פלילי, וחווה את מעצרו הנוכחי כחוויה מזעזעת ומטלטלת.

בהערכת הסיכון, הובא אופי וחומרת העבירה, קשיים מסוימים בהסתגלות ויציבות במסגרות, וכי במצבי משבר ומצוקה מסוימים, הנאשם 4 מתקשה לבחון אלטרנטיביות בהתאם לחוק, עלול להתערות בחברה שולית, להגמיש גבולות ולעבור על החוק, לעיתים בתכנון מראש ובהעדר שיקול דעת, התרעה וקושי לזהות את המחירים שעלול לשלם, הוא מתקשה לראות את הפגיעה והנזק החברתי והסביבתי בהתנהגות זו, קיים סיכוי להמשך מעורבות בפלילים בעתיד, וקיימת נזקקות טיפולית גבוהה בתחום העבריינות.

שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם 4 ענישה מוחשית ומציבת גבול, וכי תילקח בחשבון שהייתו הממושכת מאחורי סורג ובריאח במסגרת מעצרו.

16. בעניינו של נאשם 5 הוגשו שני תסקירים.

מהתסקיר הראשון עולה כי הוא נשוי ואב לילדה בת שנה, בטרם מעצרו התגורר בבית הוריו, עבד לסירוגין, בתחום השיפוצים ואבטחה, שלל מצוקה כלכלית, נפצע בעבר בתאונת עבודה ואושפז כחודש ושהה בביתו כשנתיים ללא עבודה, וקיבל קצבת נכות בגין פציעתו, וכיום מקבל טיפול תרופתי שוטף לכאביו, ובתקופה האחרונה צבר חובות לאחר שלקח הלוואה למימון שיפוץ הבית, וחלק מנכסיו עוקלו.

צוין כי נאשם 5 נעדר עבר פלילי למעט הרשעה אחת משנת 2015, בגין עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, בגינה נדון ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם 5 מודה בביצוע העבירה, ולדבריו מכור לסמים מסוג קנביס, והתנסה בסם מסוג קוקאין.

שירות המבחן התרשם מיכולות וורבליות טובות, קבלת אחריות, היות המעצר גורם מרתיע, נטייה להיגרר אחר קבוצה שולית, ללא שיקול דעת, חיפוש "קיצורי דרך", וברקע שימוש בחומרים, ואלו מהווים גורמים מגבירי סיכון להישנות התנהגות שולית. צוין כי לנאשם 5 שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי בעקבות שימוש מתמשך בסמים הוא זקוק לטיפול ושיקום מקיף וממושך בתחום ההתמכרויות, כמו זה הניתן בקהילה טיפולית סגורה.

לאור המוטיבציה הראשונית אשר הביע הנאשם 5 להשתלב במסגרת טיפולית סגורה, פנה שירות המבחן לקהילה טיפולית "בית אור אביבה", תואם לו ראיון קבלה, והתבקש לבחון את התאמתו לטיפול בקהילה טיפולית סגורה זו.

בתסקיר השני, צוין כי במהלך תקופת הדחייה פנה שירות המבחן לגורמי הטיפול בקהילה הטיפולית האמורה, נערך ראיון קבלה באמצעות היוועדות חזותית, נאשם 5 נמצא מתאים להשתלב בקהילה, בכפוף לבדיקות רפואיות, שירות המבחן עמד בקשר עם גורמי הרפואה בכלא שקמה, נמסר כי הנאשם 5 ביצע את בדיקת הא.ק.ג. הנדרשת, אך סירב בהמשך לצאת ולבצע בדיקות צילום החזה, ועל כן גורמי השב"ס הפסיקו את תהליך ביצוע הבדיקות, ובא כוחו יצר קשר עם שירות המבחן ומסר כי יעשה כל שביכולתו לסייע כדי שהנאשם 5 יבצע את הבדיקה הנדרשת.

שירות המבחן המליץ, על מנת לקדם השלמת ההליך בדיקת ההתאמה של נאשם 5 לטיפול בקהילה טיפולית, לדחות את הדיון בשבועיים נוספים. במהלך הדיון של הטיעונים לעונש, עתר ב"כ נאשם 5 לדחות את הדיון בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולקבל תסקיר סופי, ב"כ המאשימה התנגד לבחון הליך טיפולי וטען כי ככל שיחפץ בטיפול, חזקה על שב"ס כי במסגרת ריצוי המאסר ייתן לו את הטיפול הראוי, וניתנה החלטה לפיה אין מקום לדחייה נוספת בעניינו של נאשם 5, וכי יישמעו הטיעונים לעונש, וכך היה.

הענישה

17. לא מצאתי כי בעניינו של מי מהנאשמים יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, לא לקולא ולא לחומרה.

בשיקולים לקולא בענישה במסגרת המתחם יש להביא את גילם הצעיר של הנאשמים - נאשם 1 יליד 2001, נאשם 2 - 1997, נאשם 3 - 1996, נאשם 4 - 1999, נאשם 5 - 1991.

עוד בשיקולים לקולא יש להביא את היעדר עבר פלילי לנאשמים 1-4.

לנאשם 5 עבר בעבירה של פריצה וביצוע גניבה, משנת 2014 בגינה הוטל עליו מאסר למשך 3 חודשים, עבר זה עומד לחובתו, אולם אין מדובר בעבר בעבירה דומה. בשיקולים לקולא בענין נאשם 5 יש להביא גם את הנכונות המסויימת אשר הביע והמוטיבציה הראשונית לטיפול. אינני מוצא מקום לקבלת תסקיר נוסף בעניינו, וככל שמבקש הוא לעבור

הליך טיפולי, יוכל לנסות זאת במהלך המאסר.

לזכות נאשם 2 יש להביא את העולה מתעודת ההערכה מהצבא, אשר הוגשה נ/1.

עוד יש להביא במסגרת השיקולים לקולא את קבלת האחריות של הנאשמים והחרטה שהביעו.

מנגד, תסקירי שירות המבחן מעלים סיכוי להמשך מעורבות בפלילים, כל נאשם כפי ההתייחסות של שירות המבחן דלעיל.

המכלול האמור מטה את הכף לענישה הקרובה לרף התחתון של המתחם, אך מעט מעליו.

ואולם, העבירה, בנסיבות ביצועה, מצריכה להידרש למשקל אשר יש ליתן לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

רבות נפסק בדבר נסיגת שיקולים אישיים של העבריין מפני חומרת עבירות הסמים, וכי במרכז צריכים לבוא שיקולי ההרתעה והגמול.

ר' לענין זה הדברים הבאים מע"פ 11469/05 מ"י נגד עייש (16.5.2006) :

"פסיקתנו הדגשנו את העובדה כי האינטרס הציבורי והצורך החברתי לעשות למיגור או למצער לצמצום משמעותי של נגע הסמים, מחייבים אותנו בעת גזירת הדין להעמיד במרכז את שיקולי ההרתעה והגמול ואילו השיקולים האינדיבידואליים נושאים בעניינים כאלה משקל משני בלבד"

במקרה זה, הנסיבות של ביצוע העבירה מצריכות מתן משקל להרתעת הרבים, הן הרתעה מביצוע עבירת סמים בהיקף זה של ביצועה כאמור לעיל, והן הרתעה מביצועה בנסיבות של הקרבה לגבול וההפעלה של כוחות הביטחון, כמו גם סיכון פוטנציאלי הטמון בכך. שיקול הרתעת הרבים צריך לקבל משקל, הן לביצוע עבירות סמים שכאלו, והן לביצוע באזור הגבול.

לאור התמונה העולה מהתסקירים, כמפורט לעיל, יש מקום גם להרתעת היחיד, ביחס לכל הנאשמים.

האמור מביא למסקנה כי יש להטיל ענישה העולה על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, וסמוך לאמצע המתחם.

מצאתי לנכון להטיל ענישה אשר הינה מתחת לאמצע המתחם, לאור השיקולים לקולא לעיל, ותוך איזון ביניהם לבין

שיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד.

לא מצאתי נסיבות אישיות שונות בעניינם של הנאשמים אשר משמעותן קביעה שונה ביחס למי מהם. לנאשם 5 עבר פלילי לעומת היעדרו אצל האחרים, אולם אינני מוצא מקום להחמיר עימו לאור הנכונות שהביע לטיפול ונסיבותיו העולות מהתסקירים.

מניע כלכלי עומד בבסיס ביצוע העבירה. מהשיקולים המפורטים לעיל, גם הקנס יוטל מעל הרף התחתון של המתחם אך מתחת לאמצע המתחם. שיקול ההרתעה, הן הרתעת היחיד והן הרתעת הרבים, צריך לבוא גם במסגרת הטלת הקנס, בפרט כאשר מדובר במניע כלכלי.

18. **אשר על כן אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:**

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים. מתקופת מאסרו של כל אחד מהנאשמים ינוכו ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. כל אחד מהנאשמים יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 20,000 ש"ח או מאסר למשך 100 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.